

NORGES HØYESTERETT

Den 8. mai 2013 avsa Høyesterett dom i

HR-2013-00985-A, (sak nr. 2012/1840), sivil sak, anke over dom,

Gjensidige Forsikring ASA

(advokat Bård Iversen)

mot

A

(advokat Øyvind Vidhammer – til prøve)

STEMMEGIVNING :

- (1) Dommer **Bull**: Saken gjelder krav fra en ambulansesjåfør mot arbeidsgiverens forsikringsselskap om fastsettelsesdom for ansvar for yrkesskade.
- (2) Bakgrunnen for kravet er en hendelse i -----parken i X noe etter klokken 1700 den 6. august 2007, der ambulansesjåfør A og hans kollega nektet å ta med en person som var blitt skadet. De reagerte på vedkommendes oppførsel som de tilskrev rus, og mente at det ikke var medisinsk påkrevd å frakte ham til legevakt i ambulanse. Dette førte til sterke reaksjoner fra de tilstedeværende i parken.
- (3) Legevakten – dit den skadede deretter ble brakt i taxi – vurderte heller ikke pasientens tilstand som alvorlig, men en undersøkelse ved Y universitetssykehus senere samme dag viste hjerneblødning. Den skadede ble operert samme natt.
- (4) Saken fikk straks en intens mediedekning som pågikk i flere uker, der anklager om rasisme stod sentralt. Anklagene ble ikke minst rettet mot ambulansesjåførene, rett nok uten at navn ble nevnt. Sjåførene ble suspendert fra sine stillinger, og Forsvaret gikk fra en kontrakt med A om tjeneste i det tidligere Z.

- (5) Likestillings- og diskrimineringsombudet tok av eget tiltak opp spørsmålet om det var handlet i strid med diskrimineringsloven § 4, og kom 26. mars 2008 til at det forelå diskriminering på grunnlag av etnisitet fra ambulanspersonellets side. Helsetilsynet ga 23. april 2008 ambulanspersonellet en advarsel etter helsepersonelloven 56. Videre ble det 2. mai 2008 utstedt et forelegg for overtredelse av straffeloven § 325 første ledd nr. 3 om utilbørlig opptreden i offentlig tjeneste.
- (6) A nektet å godta forelegget, og han ble frifunnet i tingretten 4. desember 2008. Likestillings- og diskrimineringsnemnda, som behandlet saken etter klage, kom i sitt vedtak 26. februar 2009 til motsatt resultat av ombudet.
- (7) Oslo tingrett tilkjente 31. mai 2011 A én million kroner i oppreisning fra Dagbladet for ærekrenkelse i forbindelse med rasismepåstandene. Borgarting lagmannsrett har i dom 22. april 2013 fastholdt at rasismepåstandene var ærekrenkende, men oppreisningsbeløpet er redusert til 200 000 kroner. Dommen er ikke rettskraftig.
- (8) A har ikke vært i operativ tjeneste som ambulanssjåfør siden 7. august 2007 og er i realiteten i permisjon med lønn. Han har i perioder vært sykmeldt og er nå under utdanning for å bli yrkesfaglærer.
- (9) I februar 2008 ble A tatt under behandling av professor Øivind Ekeberg, overlege i psykiatri, som har konkludert med at A hadde fått posttraumatisk stresslidelse – PTSD – i form av medieoffersyndrom – MOS.
- (10) NAV godkjente 13. februar 2009 lidelsen som yrkesskade etter folketrygdloven § 13-3. Gjensidige Forsikring, der X universitetssykehus har yrkesskadeforsikring, nektet imidlertid å godta stresslidelsen som yrkesskade dekket av yrkesskadeforsikringsloven.
- (11) A gikk etter dette til søksmål mot Gjensidige Forsikring med krav om fastsettelsesdom for at selskapet er ansvarlig for de økonomiske konsekvenser av de psykiske skadene han ble påført etter hendelsen i -----parken 6. august 2007.
- (12) Oslo tingrett avsa 24. februar 2011 dom med slik domsslutning:
- "1. Gjensidige Forsikring ASA frifinnes.**
- 2. Hver av partene bærer sine saksomkostninger."**
- (13) Tingretten kom til at hverken reaksjonen fra publikum i -----parken eller de enkelte medieoppslagene i seg selv kunne anses som en arbeidsulykke, men at stresslidelsen som A hadde pådradd seg, måtte sies å ha utviklet seg som følge av psykiske påkjenninger eller belastninger over tid. Etter tingrettens syn var lidelsen dermed ikke forårsaket av en arbeidsulykke i lovens forstand.
- (14) A anket til lagmannsretten, og Borgarting lagmannsrett avsa 3. september 2012 dom med slik domsslutning:
- "1. Gjensidige Forsikring ASA er ansvarlig for de psykiske skader A er påført etter hendelsen i -----parken 6. august 2007, og for de økonomiske konsekvensene av disse.**

2. **Gjensidige Forsikring ASA betaler innen 2 – to – uker fra dommens forkynning til A 164 500 – etthundreogsekstifiretusenfemhundre – kroner i sakskostnader for tingretten med tillegg av rettsgebyret for tingretten, og 180 962 – etthundreogåttitusenihundreogsekstito – kroner i sakskostnader for lagmannsretten."**

- (15) Lagmannsretten kom til at A én uke etter hendelsen i parken hadde utviklet omfattende psykiske lidelser. Den viste i denne forbindelse til professor Ekebergs utsagn for retten om at dersom mediedekningen hadde lagt seg etter en uke, ville det ha vært gode muligheter for at A ikke hadde fått PTSD. Påkjeningen i løpet av denne uken kvalifiserte etter rettens mening som arbeidsulykke i henhold til det såkalte avdempede ulykkesbegrep i folketrygdloven § 13-3 annet ledd annet punktum. Stresslidelsen som denne påkjeningen førte til, utgjorde da yrkesskade i henhold til yrkesskedeforsikringsloven.
- (16) Én lagdommer la til at etter hennes syn forelå det allerede 7. august, dagen etter hendelsen i parken, en skade i form av psykiske problemer som måtte anses som forårsaket av en arbeidsulykke etter det avdempede ulykkesbegrep. Denne yrkesskaden fikk deretter et større omfang som følge av det fortsatte presset A ble utsatt for, men Gjensidige Forsikring måtte være ansvarlig også for dette utvidede skadeomfanget ettersom hendelsen i parken og medieopplagene dagen etter var den utløsende, og dessuten en nødvendig, årsaksfaktor for hele skaden.
- (17) Gjensidige Forsikring har anket til Høyesterett over lagmannsretten bevisbedømmelse og rettsanvendelse. Saken står i det alt vesentlige i samme stilling for Høyesterett som for de tidligere instanser.
- (18) Den ankende part – *Gjensidige Forsikring ASA* – har i det vesentlige anført:
- (19) Den stresslidelsen som A har fått, og som skyldes det langvarige mediepresset og øvrige påkjenninger i kjølvannet av hendelsen i -----parken, tilfredsstillende ikke kravet i yrkesskedeforsikringsloven § 10 om at skaden må være påført i arbeid på arbeidsstedet i arbeidstiden. Det er ikke tilstrekkelig at skaden har tilknytning til en hendelse i jobben, i dette tilfellet det som skjedde i parken. Selv om man i praksis innrømmer dekning i noe videre utstrekning enn den snevre ordlyden tilsier, er man her utenfor. Det skal utvises forsiktighet med å tolke disse vilkårene utvidende.
- (20) Videre er vilkåret i yrkesskedeforsikringsloven § 11 ikke oppfylt – hverken første ledd bokstav a om arbeidsulykke eller bokstav c om annen skade eller sykdom som skyldes påvirkning fra skadelige stoffer eller arbeidsprosesser.
- (21) Begrepet "arbeidsulykke" i § 11 første ledd bokstav a skal etter sikker rett tolkes på samme måte som begrepet "arbeidsulykke" i folketrygdloven § 13-3 annet ledd. Skaden skal da skyldes en "plutselig eller uventet ytre hending" som man har vært utsatt for i arbeidet. Selv om dette etter bestemmelsens annet punktum kan strekkes til "en konkret tidsbegrenset ytre hending" – det såkalte avdempede ulykkesbegrep – må hendelsen i praksis fortsatt være avgrenset til maksimalt ett døgn. Som det fremgår av den presiserende bestemmelsen i § 13-3 tredje ledd, faller "psykiske påkjenninger eller belastninger over tid" utenfor yrkesskadebegrepet.

- (22) Den skade som A søker dekning for, er nettopp en stresslidelse som skyldes påvirkning over lengre tid. Det er ikke tilstrekkelig at påvirkningen startet innen ett døgn etter hendelsen. Etter det døgnet forelå ikke den lidelsen som han nå søker erstatning for.
- (23) Det er uansett et ytterligere vilkår etter det avdempede ulykkesbegrepet at skaden må skyldes påkjenning eller belastning som er usedvanlig i forhold til det som er normalt i vedkommende arbeid. Dette vilkåret er ikke oppfylt.
- (24) Heller ikke yrkesskedeforsikringsloven § 11 første ledd bokstav c, den såkalte sikkerhetsventilen, gir her grunnlag for erstatning. Det følger av rettspraksis at det er tale om en snever unntaksregel. Belastningsskader dekkes ikke av bokstav c. Skaden som A har fått, skyldes uansett ikke noen "arbeidsprosess" slik dette begrepet må forstås.
- (25) Gjensidige Forsikring ASA har nedlagt slik påstand:
- "Gjensidige Forsikring ASA frifinnes."**
- (26) Ankemotparten – A – har i det vesentlige anført:
- (27) Kravet i yrkesskedeforsikringsloven § 10 er oppfylt. Samme formulering – i arbeid på arbeidsstedet i arbeidstiden – finnes i folketrygdloven § 13-6, og det fremgår av forarbeidene at bestemmelsene skal forstås på samme måte. Det følger av Trygderettens praksis at det ikke er noe absolutt krav at den skadeutløsende hendelsen skal ha skjedd i arbeidstiden i konvensjonell forstand. Den massive mediedekningen i etterhånd har en så direkte tilknytning til det som skjedde i parken, at kravet i yrkesskedeforsikringsloven § 10 er oppfylt også her. Belastningen ved den truende stemningen som oppstod i parken 6. august, og de belastningene som A opplevde da han kom på jobb dagen etter, inntraff under enhver omstendighet i arbeidstiden.
- (28) Den skaden som siden utviklet seg videre til en posttraumatisk stresslidelse i form av medieoffersyndrom, oppstod allerede i løpet av det første døgnet etter hendelsen i parken, frem til A måtte gå fra jobben 7. august fordi belastningen ved å fortsette ut arbeidstiden da ble for stor. Denne skaden er en nødvendig betingelse for stresslidelsen, og dermed foreligger ansvarsgrunnlag for hele skaden, også den forverring av skaden som oppstod fordi presset mot A fra massemediene og annet hold fortsatte i ukene etter.
- (29) Det som skjedde de første tjuefire timene, utgjorde videre en usedvanlig belastning i forhold til det en ambulansesjåfør normalt opplever i jobbsammenheng.
- (30) Dermed foreligger det en arbeidsulykke etter det avdempede ulykkesbegrep i folketrygdloven § 13-3 første ledd jf. annet ledd, jf. yrkesskedeforsikringsloven § 11, og den skaden som er oppstått, er ingen belastningsskade som etter folketrygdloven § 13-3 tredje ledd faller utenfor lovenes dekningsområde.
- (31) Under enhver omstendighet er stresslidelsen å anse som en yrkesskade etter yrkesskedeforsikringsloven § 11 første ledd bokstav c. Denne bestemmelsen skal være en "sikkerhetsventil" for skader som ligger nær opptil bokstav a og b, og skaden ligger her i det minste nær opptil bokstav a. Den skyldes As utførelse av sitt vanlige arbeid og er oppstått utenfor hans kontroll. Den har da oppstått som følge av en arbeidsprosess i lovens forstand.

(32) A har nedlagt slik påstand:

"1. Anken forkastes.

2. Gjensidige Forsikring ASA dømmes til å erstatte As saksomkostninger for Høyesterett."

(33) *Jeg er kommet til at anken må tas til følge.*

(34) Som det fremgår av partenes anførsler, er det strid både om de såkalte bedriftsvilkårene i yrkesskedeforsikringsloven § 10 – "i arbeid på arbeidsstedet i arbeidstiden" – er oppfylt, og om den skaden som Gjensidige Forsikring påstås ansvarlig for, skyldes en "arbeidsulykke" eller påvirkning fra skadelige "arbeidsprosesser", slik disse begrepene skal forstås etter lovens § 11.

(35) Slik denne saken ligger an, finner jeg det mest hensiktsmessig først å drøfte innholdet i begrepet "arbeidsulykke", for deretter å ta stilling til om den skaden som Gjensidige Forsikring søkes gjort ansvarlig for, er en skade som skyldes en "arbeidsulykke" i lovens forstand.

(36) I yrkesskedeforsikringsloven § 11 første ledd bokstav a heter det:

"Yrkesskedeforsikringen skal dekke

a) skade og sykdom forårsaket av arbeidsulykke (yrkesskade),"

(37) Loven inneholder ikke selv noen nærmere definisjon av begrepet "arbeidsulykke". En slik definisjon finnes imidlertid i folketrygdloven § 13-3, der de tre første leddene lyder slik:

"Med yrkesskade menes en personskade, en sykdom eller et dødsfall som skyldes en arbeidsulykke som skjer mens medlemmet er yrkesskadedekket, se §§ 13-6 til 13-13.

Som arbeidsulykke regnes en plutselig eller uventet ytre hending som medlemmet har vært utsatt for i arbeidet. Som arbeidsulykke regnes også en konkret tidsbegrenset ytre hending som medfører en påkjenning eller belastning som er usedvanlig i forhold til det som er normalt i vedkommende arbeid.

Belastningslidelser som over tid har utviklet seg i muskel-/skjelett-systemet, regnes ikke som yrkesskade. Det samme gjelder lidelser som har utviklet seg som følge av psykiske påkjenninger eller belastninger over tid."

(38) Som det fremgår av blant annet Rt. 2011 side 368 avsnitt 32, skal begrepet "arbeidsulykke" i yrkesskedeforsikringsloven forstås på samme måte som i folketrygdloven.

(39) Det følger av § 13-3 annet ledd første punktum at en arbeidsulykke i utgangspunktet er en "plutselig eller uventet ytre hending" som arbeidstakeren har vært utsatt for i arbeidet. I tråd med praksis fra tiden før man fikk en lovfestet definisjon av begrepet "yrkesskade" i folketrygdloven av 1997, lempes det i bestemmelsens annet punktum noe på kravet til plutselighet: Også det loven beskriver som "en konkret tidsbegrenset ytre hending", regnes som en arbeidsulykke dersom den "medfører en påkjenning eller belastning som er usedvanlig i forhold til det som er normalt i vedkommende arbeid". Det er dette som gjerne omtales som "det avdempede ulykkesbegrep".

- (40) I Rikstrygdeverkets utredning fra 1957 til det som ble lov 12. desember 1958 nr. 10 om yrkesskadetrygd, heter det på side 28 om praksis frem til da at dersom hendelsen ikke strekker seg utover et skift eller en arbeidsdag, vil kravet til plutselighet vanligvis anses oppfylt. I NOU 1988: 6 Erstatning og forsikring ved yrkesskade, som lå til grunn for yrkesskadeforsikringsloven, uttales det på side 36 at "skadelige påvirkninger gjennom flere dager" ikke anses som ulykker. Synspunktet er gjentatt i NOU 1990: 20 Forenklet folketrygdlov, som inngår i forarbeidene til folketrygdloven 1997, der loven som nevnt fikk en egen definisjon av "arbeidsulykke". Her uttales det på side 576 at en påvirkning som varer utover en dag, ikke anses som noen ulykke fordi ulykkesbegrepet innebærer et moment av plutselig realisert risiko. At definisjonen bare tok sikte på å lovfeste praksis, fremgår også av Ot.prp. nr. 29 (1995–96) side 130.
- (41) I § 13-3 tredje ledd er det presisert at slitasjeskader i bevegelsesapparatet og lidelser som har utviklet seg som følge av psykiske påkjenninger eller belastninger over tid, ikke regnes som yrkesskade. I Ot.prp. nr. 29 (1995–96) side 130–131 heter det at også denne bestemmelsen er i samsvar med det som var gjeldende rett tidligere, og at presiseringen bare er gjort av informasjonshensyn. Det dreier seg altså ikke om noe unntak fra de foregående bestemmelsene, men snarere om en klargjøring av ulykkesbegrepet.
- (42) Allerede Rikstrygdeverket uttalte i sin utredning fra 1957 på side 28 at denne avgrensningen av dekningsområdet til "ulykker" medfører at en rekke skader som skyldes yrkesutøvelsen, faller utenfor lovens dekningsområde. Denne avgrensningen, som nok ikke minst skyldes økonomiske overveielser, har man senere holdt fast ved.
- (43) Det er klart at hendelsesforløpet i saken ikke kvalifiserer som en arbeidsulykke i medhold av folketrygdloven § 13-3 annet ledd første punktum. Spørsmålet er om det avdempede ulykkesbegrepet i annet punktum er anvendelig. Som tidligere nevnt, la lagmannsretten til grunn at en periode på én uke i et tilfelle som dette må anses som "konkret tidsbegrenset" i lovens forstand. Ut fra det jeg har gjengitt fra forarbeidene, kan jeg ikke slutte meg til det, og det er heller ikke anført av A for Høyesterett. A har for Høyesterett anført at arbeidsulykken er begivenhetene fra hendelsen i -----parken 6. august 2007, der ambulansen var på stedet mellom klokken 17.13 og 17.21, og ett døgn frem i tid, til han utpå ettermiddagen dagen etter måtte gå hjem etter et par timer på jobb.
- (44) Lagmannsretten siterer her tingrettens beskrivelse av hvordan A opplevde hendelsen i parken:
- "Saksøker har i sin forklaring for retten beskrevet det som skjedde under oppdraget slik at det ble en veldig amper stemning da folk skjønte at de ikke har planer om å ta han [pasienten] med Han opplevde de tilstedeværende som en mobb, og han følte seg truet. Han har forklart at det han husker best, var at han gikk til bilen, og var sikker på at han kom til å få en flaske kastet etter seg. I løpet av alle sine år som ambulansesjåfør har han aldri følt seg verken krenket og truet på samme måte som den dagen. Det spesielle var at truslene var rettet mot han, og at det ikke var pasienten selv som var truende, men det var mobben. Folk forsøkte å holde igjen ambulansen, og politiet måtte fjerne disse for at de skulle få kjørt fra stedet. Det var også rasistiske tilrop."**
- (45) Det fremgår videre av lagmannsrettens dom at A og hans kollega i ambulansen deretter ble oppringt fra vaktentralen med spørsmål om hva som hadde skjedd fordi det var kommet inn flere telefonhenvendelser om hendelsen. I uttalelsen fra Likestillings- og diskrimineringsombudet, som er nevnt tidligere, er det videre sitert fra

ambulanspersonalets journal, der det fremgår at de stilte seg spørsmål om episoden ville føre til klagesak. Om dagen etter heter det så i det som lagmannsretten gjengir fra tingrettens dom:

"Om morgenen dagen etter, våknet han opp til Østlandssendingen, hvor saken ble omtalt. Han dro på en løpetur, og da han kom hjem var saken omtalt i alle medier. Saksøker møtte på jobb på ettermiddagen, men ba etter hvert om å få gå hjem, da han følte at hans psykiske tilstand gjorde han ute av stand til å utføre jobben på en forsvarlig måte."

- (46) For lagmannsretten fortalte videre A at det var møtt opp demonstranter, fotografer og journalister da han kom på jobb, og at han gikk inn bakveien fordi han ikke maktet å møte kollegene i vakta.
- (47) At A allerede på dette tidspunkt hadde fått en psykisk reaksjon som følge av hendelsen, er på det rene. Når han har bedt om fastsettelsesdom for at Gjensidige Forsikring er ansvarlig for de økonomiske konsekvenser av de psykiske skadene han er påført etter hendelsen i -----parken 6. august 2007, må det imidlertid være klart at kravet knytter seg til de psykiske skader han senere fikk, altså den posttraumatiske stresslidelsen. Om dette har professor Ekeberg, som har behandlet A, men som etter enighet partene imellom uttalte seg som sakkyndig vitne for tingrett og lagmannsrett, uttalt følgende, slik det er gjengitt i lagmannsrettens dom:

"[D]et er summen av det som har skjedd som har forårsaket problemene saksøker har i dag. Det hele startet med at temperaturen i -----parken ble høy, og saksøker og hans kollega reiste derfra etter å ha [vært] utsatt for anklager om rasisme. Dagen etter kom et 'skred av beskyldninger i media', og saksøker opplevde å ha ingen mulighet til å forsvare seg selv. At saksøker var uforberedt på at det skulle bli en mediesak, innebar at han ikke hadde hatt tid til å bygge opp et forsvar, noe som gjorde han ekstra sårbar. Hadde mediadekningen lagt seg etter en uke, ville det likevel vært gode muligheter for at han ikke ville fått PTSD, men det sluttet 'aldri'. Det å oppleve vedvarende angrep på sin egen integritet, kan gjøre at en til slutt begynner å lure på om det er noe galt med en selv – det har en slags hjernevaskingseffekt. At mediadekningen aldri sluttet, gjorde også at saksøker ikke kom over i en bearbeidings- eller reparasjonsfase, før etter lang tid. På denne bakgrunn mente prof. Ekeberg at det er vanskelig å isolere hendelsen i parken og de enkelte beskyldningene i media, med hensyn til hvordan de enkelte elementer har virket inn på sykdomsutviklingen. At saksøker fikk en sjokkreaksjon første dagen med mediadekning, som gjorde at han måtte dra hjem fra jobb, sier likevel noe om kraften i den umiddelbare reaksjonen, ifølge prof. Ekeberg."

- (48) Dersom mediepågangen hadde opphørt etter en uke, var det altså ifølge professor Ekeberg *gode muligheter for* at A ikke ville ha fått en posttraumatisk stresslidelse – "men det sluttet 'aldri'". Ifølge lagmannsretten har professor Ekeberg også uttalt at dersom mediadekningen hadde sluttet etter dag to, ville den psykiske lidelsen *sannsynligvis* ha vært forbigående. Jeg kan vanskelig forstå dette annerledes enn at A ikke pådro seg den posttraumatiske stresslidelsen allerede etter de to første dagene, men at det tvert om er den samlede påvirkningen over tid som har ført til den skaden som A nå har.
- (49) Den skaden som A ønsker dekning for, kan dermed ikke anses for å være forårsaket av en "arbeidsulykke" i lovens forstand. Det er snarere tale om en lidelse som har utviklet seg som følge av psykiske påkjenninger eller belastninger over tid. Som tidligere nevnt, er det presisert i folketrygdloven § 13-3 tredje ledd at slike belastningsskader ikke skal regnes som en skade forårsaket av en arbeidsulykke.

- (50) A har ikke bestridt at den posttraumatiske stresslidelsen har utviklet seg over tid, men mener at dette ikke kan være avgjørende. Han har i denne sammenheng vist til at han i de to første dagene ble utsatt for en psykisk belastning som må anses som en skade i seg selv, og at denne skaden var en nødvendig betingelse for den videre skadeutvikling, som førte til den posttraumatiske stresslidelsen. Etter hans syn har dermed to nødvendige årsaksforhold virket sammen – hendelsen i parken og medieoppslagene umiddelbart etterpå samt den påfølgende massive medieoppmerksomheten, og da må årsakskravet anses oppfylt.
- (51) Dette kan etter min mening ikke være en riktig synsmåte. Loven må forstås slik at det må være årsakssammenheng mellom den skaden det kreves dekning for – altså den posttraumatiske stresslidelsen – og arbeidsulykken. Man kan ikke sette dette kravet til side ved å dele det hele i to suksessive vurderinger, slik det her legges opp til. En slik løsning ville innebære en omgåelse av regelen om at lidelser som har utviklet seg som følge av psykiske påkjenninger eller belastninger over tid, ikke skal regnes som yrkesskade.
- (52) Vilkårene for erstatning etter yrkesskadeforsikringsloven § 11 første ledd bokstav a er etter dette ikke oppfylt.
- (53) Hvorvidt hendelser som utspinner seg over to arbeidsskift med en hvileperiode imellom, men innenfor ett døgn, kan kvalifisere som en arbeidsulykke etter det avdempede ulykkesbegrepet i § 13-3 annet ledd annet punktum, er det etter dette ikke nødvendig å ta stilling til.
- (54) A har imidlertid anført at de skadene han har fått som følge av den store mediepågangen, uansett må kvalifisere som yrkesskade etter yrkesskadeforsikringsloven § 11 første ledd bokstav c som en skade som skyldes påvirkning fra skadelige arbeidsprosesser.
- (55) Her peker jeg imidlertid på at det følger av forarbeidene, Ot.prp. nr. 44 (1988–89) side 89, at det heller ikke etter denne bestemmelsen er meningen at belastningslidelser skal gi rett til erstatning. Som det fremgår av Rt. 2004 side 261 avsnitt 46, er bokstav c ikke ment å ha et vidt anvendelsesområde, men å fungere som en sikkerhetsventil. En eventuell utvidelse av yrkesskadeforsikringsordningen til å gjelde belastningsskader av den art vi her står overfor, må være en lovgiveroppgave.
- (56) Om det i dette tilfellet overhodet er naturlig å tale om "arbeidsprosesser" i lovens forstand, er det da ikke behov for å ta stilling til.
- (57) Det er heller ikke nødvendig for meg å gå inn på om de såkalte bedriftsvilkårene i yrkesskadeforsikringsloven § 10 er oppfylt.
- (58) Min konklusjon blir etter dette at Gjensidige Forsikring må frifinnes.
- (59) Gjensidige Forsikring har ikke krevd sakskostnader.
- (60) Jeg stemmer for denne

D O M :

Gjensidige Forsikring ASA frifinnes.

- (61) Dommer **Indreberg:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
- (62) Dommer **Webster:** Likeså.
- (63) Dommer **Kallerud:** Likeså.
- (64) Dommer **Øie:** Likeså.
- (65) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

Gjensidige Forsikring ASA frifinnes.

Riktig utskrift bekrefte: